

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravljanje: Kolodvorske ulice šte. 15. — Zurednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: Šeststopenjska polt-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravljanju: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 60 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 3 gld. 60 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 234.

V Ljubljani v sredo, 14. oktobra 1885.

Tečaj II.

Adresni načrt večine poslanske zbornice.

Adresni načrt, katerega je sestavil poročevalec adresnega odseka, poslanec Zeithammer, glóve:

Vaše cesarsko in kraljevo apostolsko veličanstvo!

Zvestoposlušna poslanska zbornica, katero je Vaše veličanstvo začetkom nove zakonodavske dóbe sklicalo, da ustavno deluje, spozna kot prvo dolžnost, da izrazi čuvstva neomahljive zvestobe in spoštljivosti udanosti, katera jo navdajajo. Poslanska zbornica si je v svesti, da je v teh čuvstvih jedina z milijoni onih, katere ima zastopati. Kajti čuvstva, katerih se je povsodi prodirajočega, navdušenega, v istini moč avstrijsko državno samostojnosti kazočega pojava, Vaše veličanstvo v začetku Najvišjega prestolnega govora premilostno spominalo, so dragocena skupna last in močna ter neločljiva vez vseh Vašega veličanstva žezlu podanih avstrijskih narodov, kateri vsi globoko in prehvaležno spoznajo, da smejo v Vašem veličanstvu spoštovati najmogočnejšega branitelja njihovih pravic, najskrbnejšega pospešitelja njihovega blagorja, vladarja, kateri vse z jednako očetovsko ljubeznijo ljubi.

S pravim pomirjenjem smo iz ust Vašega veličanstva čuli, da so razmere avstrijsko-ogerske monarhije k vnanjim vlastem povsem zadovoljive. Iz tega zajemamo nadejo, da se združenim prizadevanjem po vzdržanju miru posreči, preteče nevarnosti odpoditi, da se blagoslov miru, čegar potrebujejo vsi avstrijski narodi, ohrani naši državi popoln in nemoten.

Z resno in pošteno voljo poprimemo se važnih nalog, katere nas čakajo in predloge, katere nam predloži Vašega veličanstva vlada bomo vestno razmotrivali ter jih skušali rešiti na državnemu blagru uspešen način.

V svesti smo si velike važnosti, katero imajo razprave o zopetni pogodbi z državnim zborom deželne ogerske krone. Navdani prepričanjem, da le ona rešitev teh finančnih in gospodarskih vprašanj more ustanoviti blagor skupine, katera zagotovi procvitanje obeh pogajajočih se delov, pričnemo dotične razprave, v duhu soglasnega delovanja, v duhu pravičnosti in priličnosti, a tudi vselej si v svesti preodgovorne dolžnosti, katero nam nalagajo interesi po nas zastopane državne polovice.

A tudi za finančne in ekonomske razmere monarhije tako važnim vprašanjem, s katerimi se nam bode baviti ob preteku privilegija c. kr. avstrijsko-ogerske banke, zagotovljeno je naše najskrbnejše razmotrivanje in trudili se bomo, rešiti jih na kolikor možno interesom države, njegovih posamičnih delov in industrijskega ter poljedelskega prebivalstva priličen način.

Da se moč države z zagotavljanjem in ojačenjem njene brambene zmožnosti utrdi in poveča, spoznali bomo vselej za svojo patriotsko dolžnost in obrnili bomo vso svojo pozornost na postavne načrte, katere nam v tem oziru predloži vlada Vašega veličanstva.

Prepričani, da je v zgodovinskem razvoju in državnopravnem jamčenju neločljive skupnosti vseh kronovin in dežel utemeljena jednodnost države prvi in najpotrebnejši pogoj njene moči na zunaj, blagostanja in prospeha njenih dežel in narodov, smo tudi še dalje prepričani, da bode z organi-

nim razvojem na isti podlagi sloneče avtonomije kronovin in dežel moč države se zelo pospeševala. Zaradi tega smo tudi s hvaležnostjo in zaupljivo pomirjenostjo začeli izrek Vašega veličanstva, da bode nespremenljiva naloga Vašega veličanstva vlade, da, braneča jednodnost in moč države, podeli vsem deželam in narodom gojitev njihovih duševnih in materialnih interesov.

Z gotovostjo smemo torej pričakovati, da bode vlada Vašega veličanstva v državnih osnovnih zakonih zajamčeno jednako pravnost vseh narodov na polji šolstva kakor v vseh zadevah javnega življenja po polnem izvela. Gojitvi splošne in strokovne omike hočemo obračati svojo najživejšo skrb, in mi smo pripravljeni, ona razširjenja na polji šolstva pospeševati, katera so se do zdaj težko pogrešala, pri čemer se mora pričakovati, da se v to mer jemlje jednako pravičen ozir na vse dele države. Brez hudega oškodovanja duševnih interesov neovirljivi razvoj šolstva na jedni strani, na drugi strani vsled tega na podlagi zdanjih naprav neprestano naraščajoče obremenjenje prebivalstva opominajo na to, da se, strogo držče se v državnih osnovnih zakonih gledč šolstva predpisanih kompetenčnih mej, dá pravici samodoločbe posamičnih dežel prostejše gibanje.

Z zapovedujočo potrebo silijo gospodarske razmere poljedelca, industrija in obrtnika, da se ukrenejo vspešnejše naredbe v obrambo teh strok. Huda kriza ni samo v naši državi, — a pri nas jo dvojno čutimo in nam preti z nevarnostjo, — zadela vse stroke poljedelske produkcije in ne preti samo obstoju posestnikov, marveč tudi blagru oni prevladujoči večini prebivalstva, čegar življenske in pridobitne razmere se oslanjajo posredno ali neposredno na poljedelstvo.

Listek.

Prokleta!

(Roman Spisal Emile Richenbourg; po E. Vacanovi predlavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

Tretji del.

1.

Mladost, lepota, zastopnost, bogastvo, ljubeznjivost, mil no — vse to je imela grofinja Bussières v najvišej meri. Narava jo je obsipala z najlepšimi svojimi darovi. Zdelo se je, da je rojena za srečo.

Valentina Angelika d' Arfeuille-ska, zadnja potomka plemenitega starega rodu, izgubila je bila že v desetem letu svoje dóbe očeta in mater.

Zadnji markiz d' Arfeuille-ski zapustil je edini svoji hčerki premoženje štirih milijonov, in to v posestvih in v vrednostnih papirjih. Najlepše med temi posestvi je bil grad d' Arfeuille.

Baron Bierle, brdak mož, strije Valentinin po materi, postal je varuh sirota.

Gospod Bierle sam ni bil bogat. S siroto pa mu je prišlo blagostanje v hišo.

Baron Bierle ni imel otrok; pa nekaj let prej poročil je bil mlado, zelo lepo in koketno žensko, ki je imela iz prvega zakona hčerko Lavro. Ta deklica je bila šest let starša nego li baronova varovanka.

Valentino so v hiši baronovi vzprejeli jako veselo. Zdelo se je, da jo mati in hči obožujeta. Prve mesece so jo hoteli kar vdušiti s samim dobrikanjem. Veliki ognji ugasnejo hitro. Mrzlota je sledila tej prenapetosti. Ljubezni potrebno srce dekličino zatekalo se je v naročje barona, ki je malo svojo nečakinjo imel istinito rad.

Postopanje gospe in gospodičine Bierlove je bilo prav umevno. Veliko premoženje, ki je bilo prišlo v hišo, veselilo ji je jako; morda je bila pri tem tudi istinita hvaležnost. Pozneje pa sti mislili obe: zdaj sve si bogati podedovalki že zadosti zahvalili; odsehdob si hočeve nenavadno to premoženje tudi izkoristiti, in vživali bodeve, če le mogoče v Parizu!

In dočim sti se gospa in gospodičina Bierlova, katera je bila baš tako koketna in zabavljubna, kakor njena mati, vrgli z odprtimi rokami in s zatisnjenimi očmi v vrtinec veselja: živela je Va-

lentina osamočena, ne da bi jo ogrevalo kako nagnenje, na strani mirnega starčka, čegar bližina je omrzlovala spomlad cvetočega tega dekličinega življenja!

Baron je bil tako neumen, da je poročil koketo, katera je bila trideset mlajša od njega. Vrhu tega jo je bedak še strastno ljubil. To si je ona znala izkoristovati in naredila ga je slugo svojim jako posvetnim trmam.

Valentino, katera se je izprva učila doma, poslali so v penzjonat, ker je gospa Bierlova tako hotela. Mlada deklica je časih na poti...

Valentina se ni potoževala radi tega, saj v penzjonatu je imela vse, česar je pri svojem varuhu pogrešala: imela je dovolj zraka, premikanja, veselja, sočutja.

V penzjonatu si zapuščeni ljudje kmalu osnujejo družino.

Gospodičina Julija Luranne, najboljša prijateljica Valentinina, bila je hči nečega magistratnega uradnika ter je imela brata, ki se je hotel posvetiti temu istemu stanu. Julija Luranne je oboževala tega svojega brata ter govorila o njem

Splošno padanje cene pri surovini je v zvezi s propadanjem važnih gospodarskih strok, s pogubljivimi posledicami brezmerne hipotečne obremenjenosti zemljišč in z neprestano množecimi se bremenimi za javne namene.

Razen tega vstrajno pridnemu prebivalstvu le premnogokrat njegove sadeže uničujejo uime, katere so v slednjem času opetovano napadale več dežel. Za odvrnitev ali zmanjšanje takih nevarnostij potrebna, po svoji naravi le v veliki meri možna varstvena dela zahtevajo, da tu skupnost posamičniku, posamičnemu ozemlju, posamični deželi prihití na pomoč, pri čemer bomo vsak čas tem rajše sodelovali, ker se s primerno uravnavo vodá prijetno pospešuje občevarje in promet. Zaradi tega bomo obrnili najživabnejšo pozornost od Vašega veličanstva vlade nameravanim predlogom o pričetku nujnih uravnavanj rek, osebno v Galiciji, katero kronovino so taka uničevanja hudo zadela, pričakujoči, da se bodo tudi v drugih deželah za jednako pomoč potrebna dela kolikor možno brzo izvela.

Radostno pozdravljamo, da Vašega veličanstva vlada pripravlja znatno vrsto postavnih predlog, katere imajo namen pospeševati poljedelske, obrtne, industrijske in trgovinske interese. Temeljito se bomo posvetovali o vladnih predlogih, katere imajo za smoter ohranitev in ojačenje kmetijskega stanu v njegovih posebnih razmerah ter se tudi ozirali na potrebam primerne specialne zakone in se bomo pač tudi ozirali na sistematičen način na druge mnogobrojne vrste agrarnega zakonodavstva.

Z globokočuteno hvaležnostjo čuli smo iz ust Vašega veličanstva oceno v slednjem zasedanju državnega zbora sklenjenih sprememb carinskega in obrtnega zakonodavstva, kakor tudi na zboljšanje položaja delavskih stanov obrnjenega prizadevanja in dobivamo upanje, da si bode Vašega veličanstva vlada prizadevala pričetno delo gospodarskih in socialnih reform, v svesti si smotra, izvesti. Nadejamo se, da se vladi z našim sodelovanjem posreči, domači produkciji in industriji ob primerni spremeni carinskega tarifa pridobiti primerne vspeha, kakor tudi pri sklepanju trgovinskih pogodb ohraniti in po možnosti razširiti inozemska tržišča za eksport namenjenim izdelkom, ne da bi se oškodovali interesi drugih produkcijskih strok.

Napovedane naredbe Vašega veličanstva vlade pri prometu in osebno pri železnicah pozdravljali bomo radostno ter pričakujemo, da vlada obrne pri tem svojo pozornost na uravnavo železniškega tarifa ter si prizadeva, na olajšanje naprave lokalnih železnic se tičočih predlogih ozir jemati na samostojnost avtonomnih krogov. Mi priznavamo po polnem daleč sezajoč pomen vseh teh prizadevanj po gospodarskih in socialnih reformah in uporabili bomo v njih pospeševanje svojo najboljšo moč.

v odgojilnici tako navdušeno, da se je tudi srce gospodičine d'Arfeuille-ske ogrelo.

Nekega dne pokaže Julija svoji prijateljici krasno malo sliko ter vpraša pri tem: „Kako se ti zdi ta slika?“ — „Prav lepa.“ — „To je moj brat! Ali ni res, moj Lucijan je lep?“ — „Da, lep je, podoben tebi!“ odgovori Valentina. Takrat ni bila še petnajst let stara.

Navzlic temu bilo jej je odsehdob vselej čudno pri srci, ko je videla to sliko ali je čula govoriti o Lucijanu.

Vprvo ga je videla med počitnicami na deželi, v njegovi družini. Bila je takrat šestnajst let stara, Lucijan pa triindvajset.

Sprehodi o krasnih solučnih dneh v zelenji med cveticami in ptičjim petjem dovršili so delo. Valentina in Lucija sta se ljubila; a tega ni vedel stari Luranne, sicer bi bil vdušil to ljubezen uže v njenem začetku. Zakaj on ne bi izvestno hotel, da bi svet mislil, da ljubi mladenič bogato deklico le iz sebičnih namenov.

Julija se ve ni mislila, da je bogastvo ovira ljubezni. Ljubila je Lucijana in ljubila je Valen-

Osebito resno se bomo trudili, da se rešijo na zboljšanje položaja delavskih stanov mereče predloge, osebno one o zavarovanju proti nezgodam in boleznim in o uravnavi razmer bolniških blagajnic. Nadejamo se, da se z skupnim delom na tem polji še marsikatera, danes si še stroga nasprotstva pomanjšajo in poravnajo.

Pri nadaljevanem trudu, da se večje kodifikacije na polji pravosodja dovrše, ne bomo se obotavljali, posvetovati se o spremembi in zboljšanju obstoječih zakonov tam, kjer je nujno potrebno.

Z globokim obžalovanjem navdajejo nas iz anarhističnih nagibov izvirajoča zločinska prizadevanja, katera so dala povod, da so se ukrenile izimne naredbe. Napovedan postavni načrt bomo skrbno preudarili, s katerim vlada namerava naredbe, katere nepogojno zahteva blagor države in društva nasproti takim prekucijskim gibanjem.

Pri prizadevanju, da se uravnava državnega gospodarstva kolikor možno kmalu in popolnem doseže, našla bode vlada vsak čas našo najkrepkejšo podporo. Mi spoznamo potrebo modre in skrbno premišljene omejitve z ozirom na različne interese, potrebe in želje, katere za izvedbo zahtevajo državnih sredstev. Taka omejitev bode tem potrebnejša, ker bodo na jedni strani uže sklenjene in pričete večje investicije državno blagajnico v bodočem letu še znatno obremenile, in ko se na drugi strani pokaže potreba, da se prinesó večje žrtve za popolnitev prometa, osebno v takih deželah, katere niso do zdaj v tem oziru še zadostno oskrbljene, kakor tudi da se ugoti drugim nujnim potrebam. Mi pa tudi ne dvojimo, da si bode Vašega veličanstva vlada prizadevala, doseči vsako možno prištedenje v državnem gospodarstvu s tem, da se ustanovni aparat napravi jednostavnejši, ne da se oškoduje pravilno poslovanje, da si bode končno tudi prizadevala s primernimi postavnimi predlogi, nasproti do skrajne meje napetega plačevanja davkov produktivnih stanov, tudi primerno obdačiti druge, do zdaj še malo z davkom prizadete kroge.

Vaše veličanstvo!

Odločeni v tem zmislu velikodušne, na blagor vseh Vaših n rodov mereče intencije Vašega veličanstva hvaležno uvažujoči, združiti naša prizadevanja z onimi vlade, da dosežemo visoke smotre, po katerih smo ob začetku minolega zasedanja in med zasedanjem neprestano hrepeneli, da doseženo okrepimo, da pomanjkljivo dopolnimo, gajmo nadejo, da se pod varstvom Vsemogočnega posreči, s složnim delovanjem, z vstrajnim delom in v duhu zmernosti za blagor države, za procvitanje vseh njenih dežel in narodov doseči kaj koristnega.

Nadejamo se, da nas bode pri teh prizadevanjih z najkrepkejšim sodelovanjem podpiralo vse prebivalstvo, in naša prizadevanja morejo biti le

tino. Njena največa želja je bila ta, da bi jej postala prijateljica svakinja!

Mlada človeka sta se večkrat videla pri gospodu Luranne-u, pri gospodu Bierlu in celo v penzjonatu, kamor je Lucijan zahajal, češ, da obiskuje svojo sestro.

Pozneje sta si dopisovala.

Tako sti minuli dve leti.

Lucijan se dá vpisati v Parizu kakor odvetnik.

Valentina je bila v osemnajstem letu svoje dobe. Zapustila je penzjonat, da se vrne k svojemu varuhu. Gospodo, ki je obiskovala hišo njegovega strijca, poznala je deklica le površno.

Med raznimi obiskovalci Bierlove hiše bil je tudi mladi grof Bussières, ki je v očeh gospe Bierlove poleg drugih prednostij imel tudi to, da je bil neizmerno bogat. Baronica je na-nj spekulovala za svojo hčer, katera je bila uže štiriindvajset let stara in ki zaradi male svoje dote ni bila še prišla do zaželene „dobre partije“.

Gospodičina Lavra je bila se-ve-da prav lepa deklica. Po nesreči pa je bil njen značaj prepodoben značaju njene matere. Imela je mnogo duhá, a malo srcá!

vspešna, če se vse prepreči, kar bi notranji mir, prijazno sporazumljenje vseh družinskih stanov brez razlike narodnosti in veroizpovedanja motiti in oškodovati moglo.

Bog ohrani, Bog obvari in blagoslovi Vaše cesarsko in kraljevo apostolsko veličanstvo!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V ponedeljek predložil se je v seji **adresnega odseka** Zeithammerjev adresni načrt. Poslanec dr. Sturm je izjavil v imenu manjšine, da se ne bode udeleževala debate o adresnem načrtu. Dr. Sturm predložil je v imenu majšine po njem sestavljen adresni načrt, katerega so sprejeli članovi nemškega kakor tudi nemško-avstrijskega kluba.

V ponedeljek vršilo se je slovesno nameščenje novoizvoljenega **praškega župana**. Namestnik pozdravil je novega župana, poudarjajoč važnost posla, katerega zdaj nastopa. Župan je odgovoril v daljšem govoru ter poudarjal, da se je povsodi in vselej ozirati na želje in težnje **nemškega prebivalstva** ter izrekal željo, naj bi obe narodnosti mirno in sporazumno delovali v korist zlate Prage.

Tržaški list „Triester Zeitung“ poroča, da bode v kratkem v državnem zboru stavljen poslanec predlog, naj se **porotna sodnija v Trstu** razdeli v dva oddelka, v italijanski in slovanski, ker se je uže večkrat zgodilo, da pri tamošnji porotni sodniji slovanske priče niso bile zmožne italijansčine, v kateri se je obravnavalo in so se morale izpraševati po tolmačih.

„Sarajevski list“ objavlja razglas deželne vlade za **Bosno in Ercegovino**, v katerem se vsled Najvišjega ukaza z dné 28. septembra naznanja, da je Nj. veličanstvo blagovolilo sprejeti lojalne pojave iz okupiranih provincij k Nj. veličanstvu v Požego odposlane deputacije ter ob tej priliki dalo amnestijo vsem onim osebam, katere so bile pri tamošnjih sodnijah zaradi zločina žaljenja Nj. veličanstva ali članov cesarske hiše obsojene ali so v preiskavi. Izpustili so jih torej takoj iz zapor ali pa se je oziroma ustavila proti njim preiskava

Tuje dežele.

V „P. Ll.“ poroča se iz **Sofije**: Tukaj je razširjena vest, da ima Rusija v Odesi koncentrovanih 90 000 mož, in vse je tako pripravljeno, da se te čete prepeljejo v Varno koj, ko bi to za dobro spoznala ruska politika. Tu vlada velika bojazen — kajti v takem slučaju mogla bi postati Bolgarija rusk gouvernement. Trdi se tudi, da je Giers odgovoril bolgarski deputaciji, da Rusija ne „zapusti“ Bolgarije. Te besede se tako razlagajo, da Rusija namerava okupirati Bolgarijo. — Odgovornost za taka ugibanja prepuščamo omenjenemu listu.

Znala je torej baš tako preračunovati, kakor njena mati. Na vsak način je hotela pridobiti si mladega grofa, in to ne le iz slavohelepe, da bi grofinja postala, nego tudi iz ljubezni! Bila je namreč do ušes zaljubljena v svojo žrtvo!

Mladi plemenitaš dal se je loviti v mreže, katere so mu nastavljali ljubeznivost baronice matere ter žarni pogledi njene hčere. Obe lovkinji bili sti baš na tem, da bi grofa privedli do tega, da bi Lavro nasnubil, ko se gospodičina d'Arfeuille-ska povrne iz penzjonata v hišo svojega varuha.

Uže v prvem začetku je bila Lavra jako ljubezniva. Zakaj položaj se je bil spremenil kar na mah. Mladi grof, ki se je vpiral skoro leto dnij temnim, žarečim Lavrinim očem, premagan je bil takoj po prvem boječem pogledu blondaste Valentine.

Lavra je vse vporabila, da ne bi jej vsja njena žrtva.

A le prehitro je morala spoznati, da jej ni ničesar več upati.

Zdaj se je poloti sovraštvo. Bilo je to skrito, neizprosno, brezmišno sovraštvo.

Kmalu potem je grof Bussières prosil Valentininega varuha, da mu deklico dá v zakon. Bilo

Iz Aten se poroča v „Agence Havas“, da sveti vlastij nikakor niso spremenili dispozicij grške vlade. Narod je zadovoljen s tem, da so se sklicali dalnji trije razredi rezerve, in to naj bi bil odgovor na svete in opomine od strani evropskih vlastij. Delyanis poslal je grškim diplomat-skim zastopnikom v inozemstvu pojasnila o polo-žaji. V teh pojasnilih je dal Delyanis umeti, da Grčija nikakor ne more sprejeti združenja vzhodne Rumelije, ne da bi se brigala za zopetno upeljavo ravnotežja v orijentu.

Po najnovejših poročilih nastale so razmere med Španijo in Nemčijo zopet bolj napete. Slednji odgovor nemške vlade ni popolnoma za-dovoljil Špancev. Španski listi britko tožijo, da Nemci ne držijo povsem svoje besede, kajti prej zagotavljali so vedno svoje prijateljstvo in dobro-hotnost, zdaj pa, ko je prišlo do tega, naj bi jo dejansko pokazali, ne vedo nič o tem.

Iz Turčije se poroča, da se vedno bolj ob-orožuje ter od vseh krajev sklicuje vojake, da jih postavi v evropsko Turčijo. „Agence Havas“ vé celó povedati, da bode koncem prihodnjega tedna Turčija zbrala na svojem evropskem ozemlju 150 000 mož. Če je to res tako hitro možno, jako dvojimo.

Poročilo generala Courcya pravi, da od Huéa do Tonkinga vlada popolen mir. Francoske gar-nizije v Tonkingu so dobro oskrbljene z živežem. Na jugu od Anama je še nemir. Eksminister Tuyek bežal je s prejšnjim kraljem in nekaterimi pri-staši v Laos, vender se ni nič bati. — Francoski kabinet se ni še posvetoval o politiki, katere se hoče držati gledé Tonkinga. „Temps“ pravi, da vlada nikakor ne namerava takoj ali polagoma za-pustiti Tonking.

Razne vesti.

— (Cesarica Charlotte.) Iz Bruslja se z dne 7. oktobra poroča: Včeraj bil je kralj Leopold pri cesarici Charlotti in se je od nje odhajaje k svojemu spremstvu prav povoljno izrazil o njenem stanju. Tudi zdravniki izražajo zadnji čas svoje zadovoljstvo in tr-dijo, da se cesarici zdravje vidno boljša. Ako bo to tako naprej šlo, je upati, da v kratkem popolnoma ozdravi.

— (Grozen prizor.) Na polji blizu kraja Kva-lena našli so pretečeno soboto trupli dveh možkih. Do-godilo pa se je tako. Isti dan na vse zgodaj šla je neka ondotna kmetica na polje. Ko se približa k dvema skupaj stoječima drevesoma, zazdi se ji, kakor bi pod vsakim drevesom nepremakljivo stala neka temna prikazen. Groza se je poloti, ko s časoma za-pazi, da sta dva možka, ki stojita čisto pri miru, ka-kor bi bila brez vsega življenja. Oči bile so jima od-

je to uže prej previdno. Lavra je svoje veliko sovrašstvo znala mojsterski skrivati v svojih prsih. Valentina odgovorila je bila sicer svojemu varuhu, da se neče močiti. Uže se je hotela Lavra zopet nadejati. Po nesreči pa je bila Valentina grofa zeló ogrela. Lavra je po tem takem morala spo-znati, da se mora odpovedati vsem sebičnim svo-jim načrtom ter da je grof za-njo izgubljen za zmerom!

2.

Nekega dne je govoril Lucijan svojemu očetu o ljubezni, katero čuti za gospodičino d' Arfeuille-sko.

„Kaka neumnost!“ reče dostojni uradnik. „Ali ne veš, da je gospodičina d' Arfeuilleska ena najbogatejših deklic na Francoskem?“ — „To prav dobro vem,“ odgovori mladi mož, „a gospo-dičina Valentina ljubi mene.“ — „Kako li to veš?“ — „Ona mi je sama povedala.“

Oče pogleda svojega sina ostro. „Lucijan“, izpregovori potem, „ti vender nisi vporabljal pri-like, da si govoril Valentini o ljubezni, ko je kot prijateljica obiskovala tvojo sestro?“

prte ter so grozno zle v svet, okolo ust pa je bilo videti, kakor bi se divje smijala, kajti kazala sta svitlo svoje zobé. Vender imela je kmetica toliko poguma; da je šla bližje, a kak prizor se ji tu najedenkrat po-kaže! Moza nista stala na tleh, ampak bila sta obe-šena vsaki na jednom drevesu. Ubogo ženo zapustila je zavest pri tem pogledu in zgrudila se je na tla med obá obešenca. Ko si čez nekoliko časa zopet opo-more, vstane hitro ter hiti v vas povedat o grozni najdbi. Oblastnija je takoj poslala komisijo na do-ločeno mesto. Obešenima preiskali so vse žepe, a nič niso pri njiju našli, iz česar bi se sklepati dalo, kedo da sta. Ves kraj je vsled tega hudo raz-burjen.

— (Slopec in hromec.) Pred kratkim sprijela sta se v neki zelo živahni ulici v Parizu dva berača, in sicer jeden slepec in jeden hromec. Sprla sta se zaradi neke postaje, kjer se je zeló mnogo nabralo od usmiljenih ljudi. Obdelovala pa sta drug drugega s tako spretnostjo, da so redarji, ki so prišli berača mirit, začeli dvojiti o tem, da je jeden od njiju slep, a drugi hrom. Odvedli so jih tedaj k oblastniji in tu se je po-kazalo še nekaj drugega. Oba berača nista bila le po polnem zdrava, ampak bila sta oba posestnika prav lepih hiš. Ljudje, ki so pri njima stanovali, imeli so oba za uradnika v ministerstvu. Vsako jutro namreč hodila sta zelo elegantno oblečena z doma, a imela sta nekje nalašč najeto sobico, kjer sta si slačila lepo obleko, a zavijala se potem v raztrgane cape. Ko sta tako čez dan beračila, preoblekla sta se zvečer zopet. Sedaj pa sta se sama spravila ob dobri svoj zaslužek. Zaprli so slepca in hromca, vsacega na šest dni in v prihodnje bode uže policija na njiju pazila, da ne bosta nadaljevala svojega rokodelstva.

— (Po lastnem otroku izdan) Z Dunaja se poroča: Pretečeno soboto našli so v notranjem mestu kakih osem let starega dečka, ki je taval sem in tja. Bil se je zgubil in odvedli so ga k policiji. Ta iskala je na podlagi dečkovega izpovedanja njegove stariše, a prišla je pri tem nepričakovani stvari na sled. Deček je namreč sin nekega odvetniškega kance-lista, Ludvika Forsterja, kateri je v Monakovem rojen in se je pred nedolгим na Dunaji pod nepravim ime-nom naselil. Forsterja išče državno pravdnništvo uže skoraj dve leti zaradi goljufije in izneverjenja. Iskala ga je tudi dunajska policija uže prej, a še le sedaj ga je po naključji zasledila. Se vé da so ga takoj zaprli.

— (Spodletelo.) Iz Kupjanska na Ruskem se poroča: Pred kratkim prišli so v tukajšnji kaznilnici po naključji na sled skrivnemu načrtu jetnikov. Dve sto kaznjencev dogovorilo se je bilo, da uidejo in ni dosti manjkalo, da bi se jim bilo posrečilo priti pod milo nebó. Iz jedne celice začeli so bili namreč kopati pod zidom podzemeljski izhod in ta bil je uže skoro dovršen, ko zapazi nadzornik kaznilnice o pravem času še nekaj sumnjivega. Začelo se je preiskavanje in ko so v dotični celici odstranili tla, zagledali so takoj

Mladenič zarudi ter povese oči. „Če si to storil, potem to ni bilo prav,“ nadaljuje strogi mož. „Da, jaz ponavljam, ti nisi prav storil! Na mojo prošnjo in, da naredi tvoji sestri veselje, dovolil je baron Bierle, da njegova nečakinja lahko hodi k nam. S tem mi jo je nekako zaupal in jaz sem po tem takem odgovoren, kaj se godi v moji hiši. A zdaj je to baronovo zaupanje izdano, in ti si svojega očeta napravil sokrivca slabemu de-janju, katero zametujem, zaničujem! . . .“ — „Oče, oče!“ momljaj je mladenič. — „In zdaj povej mi, kaj se je zgodilo; jaz hočem vse ve-deti! Govori!“

Mladenič mu ni zamolčal ničesar. Gospod Lu-ranne je bil ves iz sebe. Njegova prenežna vest mu je kazala to, kar se je bilo prigodilo, v hujsi luči nego je bilo v istini; zatoorej se mu je zdela krivica sinova prevelika.

Brž dá poklicati svojo hčer ter jej z ostrimi besedami očita njeno ravnanje. Julija je bridko jokala, ter je skušala očeta uveriti, da je tako brez slabega namena ravnala.

(Dalje prihodnjic.)

precej prostoren podzemeljski jarek. Kaznjenci so kar besneli, ko so videli uničene vse njih sladke nade in uničen ves trud. Prepričani so bili, da jih je nekdo izdal in zaprisegli so, dotičnika umoriti, ako ga izvedó.

Domače stvari.

„Narodni Dom.“

Od krajcarske podružnice „Narodnega Doma“ v Ljubljani došel nam je naslednji dopis: Oddaja knjižic, krajcarskih in desetkrajcarskih, napreduje dosledno in vidno; razposlanih je sedaj nad 300, za primeroma kratko dobo dobrih treh mesecev gotovo ne malo število. Tudi pretečeni teden dobili smo vrnenih dvoje polnih krajcarskih knjižic, in sicer iz Ljubljane, kar nam je zeló ljubo, ker gotovo ne bo ostalo brez vspešnega vpliva na gg. nabiralce po deželi. Ti knjižici sta: št. 148 (poverjenik g. E. L.) in št. 251. Zadnje ome-njenih izplačal je rodoljub g. S. P. sam, za kar mu bodi še posebna zahvala. To zgodilo se je med prvimi osmimi polnimi knjižicami (toliko namreč nam jih je do sedaj došlo razpečatenih) uže v drugih; da bi se le pogostokrat ponavljalo. Dobili smo tudi od dveh strani veselo zasebno vest, da se nam je prav v krat-kem nadejati prvih razprodanih desetkrajcarskih knjižic.

Še nekaj nam je v mislih. Za časa loterije na korist zakladu za zgradbo „Narodnega Doma“ v Ljub-ljani oglašale so se prav pridno po srečkah občine in različna društva ter jih kupovala tu pa tam celo v zeló velikem številu. Slavnemu občinstvu bo gotovo še v živem spominu, da se je na ta način razpečavalo precej znatno število sreček. Ali bi ne bilo mogoče, da bi za-čeli taki zavodi in društva, v prvi vrsti naše čitalnice in bralna društva, pridno segati po knjižicah, bodi-si uže krajcarskih ali pa tudi desetkrajcarskih? — Hva-ležna naloga, ki se popolnoma strinja z njihovimi nameni.

Vsem onim, ki so nam na ta ali oni način k temu pripomogli, da si je naša ideja priborila zdravih in trdnih tal, na podlagi katerih nam bo mogoče v prihodnje vspešno nadaljevati in zidati, najtoplejšo za-hvalo. Naj bi našli še več posnemalcev, ki naj blago-voló pošiljati oglasila za poverjenišтва in nabrane do-neske blagajniku upravnega odbora društva „Narodni Dom“, g. dr. Josipu Starétu v Ljubljano.

— (Osebné vèsti.) Nj. ekselenca naučni mi-nister obrnil se je s pisanjem do profesorjev na du-najskem vsenčilišči dvornega svetovalca vit. Miklo-šiča in Simonya star. z željo, naj bi oba učenjaka, katera bi se morala letos po zakonu podati v pokoj, še na dalje vsaj letos opravljala profesorsko službo na tem vseučilišči.

— (Gosp. prof. Andr. Senekovič,) novo-imenovani ravnatelj za novomeški gimnazij, zapustil je danes Ljubljano ter se podal na svoje novo mesto. Čestitamo Novomeščanom na tej pridobitvi, kajti v njem dobijo pravičnega in poštenega moža, profesorja stro-kovnjaka, izbornega šolnika, prijaznega kolego in lju-beznjivega družnika.

— (Kmetijsko predavanje) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v nedeljo 18. t. m. v Gradu (na Bledu) po popoldanski službi božji v šolskem poslopji.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) ima naslednje častne ude: Fran Levstik, skriptor na lic. knjižnici in pisatelj v Ljubljani. Josip Stritar, gimn. prof. in pisatelj na Dunaji. Dr. Dragotin Lavrič. Dr. Josip Vošnjak, deželni poslanec itd. v Ljubljani. Josip Jurčič, urednik „Slov. Naroda“ in pi-satelj. Dr. Jan. Bleiweis vit. Trsteniški. Dr. Fran Levec, real. profesor. Dr. Fran Celestin, profesor v Zagrebu. Simon Gregorčič, pesnik na Gradišči. Dvorni svetnik Fran vitez Miklošič, vseučiliščni profesor itd. itd. na Dunaji.

— (Gosp. dr. Jenko) izvršil je na 16letnem dečku Antonu Ileršiču zeló važno operacijo na očesu; odpravil mu je namreč z levega očesa mreno. Gospod dr. Jenko zdravil je dečka več let brezplačno.

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani